

No. 40885

**Finland
and
The Former Yugoslav Republic of Macedonia**

Agreement between the Finnish Government and the Macedonian Government for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Skopje, 25 January 2001

Entry into force: *22 March 2002 by notification, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, Finnish and Macedonian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 4 January 2005*

**Finlande
et
Ex-République yougoslave de Macédoine**

Accord entre le Gouvernement finlandais et le Gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Skopje, 25 janvier 2001

Entrée en vigueur : *22 mars 2002 par notification, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, finnois et macédonien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Finlande, 4 janvier 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE FINNISH GOVERNMENT AND THE
MACEDONIAN GOVERNMENT FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Finnish Government and the Macedonian Government,
Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect
to taxes on income,
Have agreed as follows:

Article 1. Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

- a) in Finland:
 - (i) the state income taxes;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the communal tax;
 - (iv) the church tax;
 - (v) the tax withheld at source from interest; and
 - (vi) the tax withheld at source from non-residents' income; (hereinafter referred to as "Finnish tax");
- b) in Macedonia:
 - (i) the personal income tax; and
 - (ii) the profit tax; (hereinafter referred to as "Macedonian tax").

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - a) the term “Finland”, when used in a geographical sense, means its territory, and any area adjacent to its territorial waters within which, under its laws and in accordance with international law, its rights with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub-soil and of the superjacent waters may be exercised;
 - b) the term “Macedonia”, when used in a geographical sense, means its territory over which it exercises, under its national laws and accordance with international law, sovereign rights with respect to the exploring, exploiting, conserving and managing of natural resources;
 - c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - f) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term “competent authority” means:
 - (i) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority;
 - (ii) in Macedonia, the Minister of Finance or his authorised representative.
2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation (registration) or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any statutory body or local

authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Agreement to such person. In so settling and determining the status of that person other than an individual, consideration shall be given to the rules contained in paragraph 3 of Article 4 of the OECD Model Tax Convention, adopted in 1992 (as amended from time to time).

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. a) The term “immovable property” shall, subject to the provisions of sub-paragraphs b) and c), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

b) The term “immovable property” shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources.

c) Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of contain-

ers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, if the beneficial owner of the dividends is a company (other than a partnership) which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends, those dividends shall be taxable only in the Contracting State of which the beneficial owner is a resident.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, as long as an individual resident in Finland is under Finnish tax law entitled to a tax credit in respect of dividends paid

by a company resident in Finland, dividends paid by a company which is a resident of Finland to a resident of Macedonia shall be taxable only in Macedonia if the beneficial owner of the dividends is a resident of Macedonia.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article II. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2,
a) interest arising in Macedonia shall be taxable only in Finland if the interest is paid:

(i) to the State of Finland, or a local authority or a statutory body thereof;

(ii) to the Bank of Finland;

(iii) to the Finnish Fund for Industrial Cooperation (FINNFUND) or any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(iv) in respect of a loan or credit supported by the Government of Finland the terms and conditions of which are determined according to the OECD Arrangement on

Guidelines for Officially Supported Export Credits or any other loan or credit supported by the Government of Finland and governed by any similar internationally accepted guidelines for officially supported export credits;

b) interest arising in Finland shall be taxable only in Macedonia if the interest is paid:

- (i) to the State of Macedonia, or a local authority or a statutory body thereof;
- (ii) to the National Bank of Macedonia;
- (iii) in respect of a loan or credit supported by the Government of Macedonia;

c) interest arising

(i) in a Contracting State on a loan guaranteed by any of the bodies mentioned or referred to in sub-paragraph a) or sub-paragraph b) and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State;

(ii) in Macedonia on a loan guaranteed by the Finnvera (the official Finnish Export Credit Agency) and paid to a resident of Finland shall be taxable only in Finland.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company of whose assets more than one-half consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing indepen-

dent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions, annuities and similar payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration in consideration of past employment, or any annuity, paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump sum compensation, awarded under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in a Contracting State, may be taxed in that State, and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 25 per cent of the gross amount of the payment.

3. The term "annuity" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 19. Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a statutory body or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or body or authority shall be taxable only in that State, and according to the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 25 per cent of the gross amount of the payment.

b) However, such pension shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if he is a national of that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a statutory body or a local authority thereof.

Article 20. Students and trainees

Payments which a student, or an apprentice or business, technical, agricultural or forestry trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of Finnish law regarding the elimination of international double taxation (which shall not affect the general principle hereof), double taxation shall be eliminated in Finland as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Macedonia, Finland shall, subject to the provisions of sub-paragraph b), allow as a deduction from the Finnish tax of that person, an amount equal to the Macedonian tax paid under Macedonian law and in accordance with the Agreement, as computed by reference to the same income by reference to which the Finnish tax is computed.

b) Dividends paid by a company being a resident of Macedonia to a company which is a resident of Finland and which controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

2. In Macedonia double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Macedonia derives income which, in accordance with the provisions the Agreement, may be taxed in Finland, Macedonia shall allow as a deduction from the tax on income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in Finland. Such deduction shall not, however exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Finland.

3. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 23. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected re-

quirements to which other similar enterprises of the first mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 26. Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27. Entry into force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. The Agreement shall enter into force thirty days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

3. The Convention between the Republic of Finland and the Socialist Federal Republic of Yugoslavia for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, signed at Beograd on 8 May 1986, (hereinafter referred to as "the 1986 Convention"), shall cease to have effect with respect to taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2. The 1986 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provision of this paragraph.

Article 28. Termination

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Agreement enters into force. In such event, the Agreement shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Skopje this 25th day of January 2001, in the Finnish, Macedonian and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Finnish Government:

KIMMO SASI

For the Macedonian Government:

NIKOLA GRUEVSKI

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS
Suomen hallituksen ja Makedonian hallituksen
välillä tuloveroja koskevan
kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi

Suomen hallitus ja Makedonian hallitus,
jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,
ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisen lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) korkotulon lähdevero; ja
- 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;
(jäljempänä "Suomen vero");

b) Makedoniassa:

- 1) henkilökohtainen tulovero; ja
- 2) voittovero;
(jäljempänä "Makedonian" vero).

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

- a) "Suomi" tarkoittaa, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen aluetta ja Suomen aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;
- b) "Makedonia" tarkoittaa, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Makedonian aluetta, jolla Makedonia sisäisen lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti käyttää suvereeniä oikeuksia luonnonvarojen tutkimiseen, hyväksikäyttöön, suojeluun ja hallinnoimiseen;
- c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
- d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
- e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;
- f) "kansalainen" tarkoittaa:
 - 1) luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus;
 - 2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;
- g) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:

- 1) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;
- 2) Makedoniassa valtiovarainministeriä tai hänen valtuuttamaansa edustaja.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiiliin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

- a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);
- b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;
- c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;
- d) jos hän on molempien valtioiden kansalainen tai ei ole kummarkaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö I kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön. Tämän henkilön, joka on muu kuin luonnollinen henkilö, kotipaikkaa ratkaistaessa ja määritettäessä on otettava huomioon vuonna 1992 hyväksytyn OECD:n malliverosopimuksen 4 artiklan 3 kappaleen määräykset (sellaisina kuin ne kulloinkin ovat muutettuina).

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) yrityksen johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus- tai asennustoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;

- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;
- e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;
- f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) ja c) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

- b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäsesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.
- c) Laivoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.
3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.
4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.
5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.
2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.
3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Sovelletaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevistä ja riittävästä syistä muuta johdu.

6. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

- a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka
- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä

ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee — ja tämän mukaisesti verottaa — tulo, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä.

2. Jos osinkoetuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä, verotetaan osingosta, 1 kappaleen määräysten estämättä, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa etuuden omistaja asuu.

3. Niin kauan kuin Suomessa asuvalla luonnollisella henkilöllä on Suomen verolainsäädännön mukaan oikeus veronhyvitykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, verotetaan osingosta, jonka Suomessa asuva yhtiö maksaa Makedoniassa asuvalle henkilölle, 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä vain Makedoniassa, jos osinkoetuuden omistaja on Makedoniassa asuva henkilö.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

5. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

6. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä

paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

7. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä

- a) korosta, joka kertyy Makedoniasta, verotetaan vain Suomessa, jos korko maksetaan
 - 1) Suomen valtiolle, sen paikallisviranomaiselle tai julkisyhteisölle;
 - 2) Suomen Pankille;
 - 3) Teollisen yhteistyön rahastolle (FINNFUND) tai muulle samanluonteiselle laitokselle, josta sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saattavat keskenään sopia;
 - 4) Suomen valtion tukeman lainan tai luoton johdosta, jonka ehdoista säännellään OECD:n julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevissa ohjeissa, tai muun Suomen valtion tukeman lainan tai luoton johdosta, joka säännellään samankaltaisissa kansainvälisesti hyväksytyissä, julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevissa ohjeissa;
- b) korosta, joka kertyy Suomesta, verotetaan vain Makedoniassa, jos korko maksetaan

- 1) Makedonian valtiolle, sen paikallisviranomaiselle tai julkisyhteisölle;
 - 2) Makedonian Kansallispankille;
 - 3) Makedonian hallituksen tukeman lainan tai luoton johdosta;
- c) korosta, joka kertyy
- 1) sopimusvaltiosta a) kohdassa tai b) kohdassa mainitun tai tarkoitetun yhteenliittymän takaamalle lainalle ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa;
 - 2) Makedoniasta Finnveran (Suomen virallinen valtiontakuulaitos) takaamalle lainalle ja maksetaan Suomessa asuvalle henkilölle, verotetaan vain Suomessa.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaisista saamisista, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on rojaltietuuden omistaja.
2. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta tiedosta.
3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.
4. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.
5. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin puolet koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.
4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.
5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.
6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, jollei hänellä ole toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettävänänsä toiminnan harjoittamista varten. Jos hänellä on tällainen kiinteä paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi.
2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18 ja 19 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa

epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

- a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan kalenterivuoden aikana, ja
- b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä
- c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetäiteilijänä, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotäiteilijänä tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetäiteilijän tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetäiteilijälle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetäiteilijä tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

18 artikla

Eläke, elinkorko ja muu sellainen suoritus

1. Jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, tai elinkorosta, joka maksetaan tässä valtiossa asuvalle henkilölle, vain tässä valtiossa.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 19 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksetusta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa tämän lainsäädännön mukaan, mutta vero ei saa olla suurempi kuin 25 prosenttia maksun kokonaismäärästä.
3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.
 - b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja
 - 1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai
 - 2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.
2. a) Eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, sen yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa tämän lainsäädännön mukaan, mutta vero ei saa olla suurempi kuin 25 prosenttia maksun kokonaismäärästä.
 - b) Tällaisesta eläkkeestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa

tämä henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

3. Tämän sopimuksen 15, 16, 17 ja 18 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen sekä eläkkeeseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija, ammattioppilas tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

21 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulo saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulo maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

22 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:

- a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Makedoniassa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön

Suomen verosta Makedonian lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Makedonian veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

- b) Osinko, jonka Makedoniassa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.
2. Makedoniassa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

Milloin Makedoniassa asuva henkilö saa tuloa, josta sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, Makedonian on vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Suomessa tulosta maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun tuloveron osa, joka kohdistuu siihen tuloon, josta voidaan verottaa Suomessa.

3. Jos sopimusvaltiossa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta tässä valtiossa, tämä valtio voi kuitenkin määrätä tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulo, joka on vapautettu verosta.

23 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevilla olosuhteilla joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määrystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaisesta toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 5 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.
5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tämän artiklan määräyksiä kaikenlaatuisiin veroihin.

24 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.
2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.
3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnessa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.
4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu heidän edustajiaan, sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

25 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään

sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisussa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:
 - a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
 - b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;
 - c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopinusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

27 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.
2. Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:
 - a) lähteellä pidättävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

3. Suomen tasavallan ja Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Belgradissa 8 päivänä toukokuuta 1986 allekirjoitettua sopimusta, (jäljempänä "vuoden 1986 sopimus") lakataan soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan. Vuoden 1986 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevan määräyksen mukaan sovelletaan.

28 artikla

Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Skopjessa 25 päivänä tammikuuta 2001 kahtena suomen-, makedonian- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa on englanninkielinen teksti ratkaiseva.

Suomen hallituksen
puolesta:

Kimmo Sasi

Makedonian hallituksen
puolesta:

Nikola Gruevski

[MACEDONIAN TEXT — TEXTE MACÉDONIEN]

ДОГОВОР

меѓу

Финската Влада

и

Македонската Влада

**за одбегнување на двојното оданочување по однос на
даноците од доход**

**Финската Влада и Македонската Влада,
со желба да склучат Договор за одбегнување на
двојното оданочување по однос на даноците од доход,**

Се договорија за следново:

Член 1

Лица на кои се применува Договорот

Овој договор ќе се применува на лицата кои се резиденти на едната или на двете држави договорнички.

Член 2

Даноци на кои се применува Договорот

1. Овој договор ќе се применува на даноците од доход кои ги воведува државата договорничка или нејзините локални власти, независно од начинот на кои тие се наплатуваат.

2. Под даноци од доход се сметаат сите даноци кои се воведуваат на вкупниот доход, или на делови од доходот, вклучувајќи ги и даноците од отуѓување на подвижен или недвижен имот, како и даноците на прираст на имотот.

3. Постојните даноци на кои ќе се применува овој договор се:

а) во Финска;

- (i) државни даноци на доход;
- (ii) данок на доход на корпорации;
- (iii) комунален данок;
- (iv) црковен данок;
- (v) данок запрен на изворот од камата; и
- (vi) данок запрен на изворот од нерезиденти;

(во натамошниот текст "Фински данок").

б) во Македонија:

- (i) персонален данок од доход; и
- (ii) данок од добивка;

(во натамошниот текст "Македонски данок");

4. Овој договор ќе се применува исто така и на секој ист или суштински сличен данок кој ќе се воведи по склучувањето на овој договор покрај или наместо постојните даноци. Надлежните органи на државите договорнички ќе ги соопштуваат една на друга промените кои ги имаат извршено во нивните даночни закони.

Член 3

Општи дефиниции

1. За потребите на овој договор, освен ако во контекст на ова не се бара поинаку:

а) изразот "Финска", употребен во географска смисла ја означува нејзината територија и секоја област приклучена кон нејзините територијални води над кои, во согласност со своето внатрешно законодавство и меѓународното право, ги спроведува суверените права во врска со истражувањата и експлоатацијата на природните ресурси од морското дно, подморјето и околните води;

б) изразот "Македонија", употребен во географска смисла, ја означува нејзината територија, над која ги спроведува своите суверени права во согласност со своето внатрешно законодавство и меѓународното право, заради истражување, експлоатација, конзервирање и управување со природните богатства;

в) изразот "лице" означува секое физичко и правно лице и друштво на лица;

г) изразот "друштво" означува секое правно лице или целина која се третира како правно лице за даночни цели;

д) изразот "претпријатие на државата договорничка" и "претпријатие на другата држава договорничка" означува претпријатие со кое управува резидент на државата договорничка и претпријатие со кое управува резидент од другата држава договорничка;

ѓ) изразот "државјанин" означува:

(i) секое физичко лице кое поседува државјанство на државата договорничка;

(ii) секое правно лице, партнерство или асоцијација кое таквиот свој статус го остварува согласно со законите кои се на сила во државата договорничка;

е) изразот "меѓународен сообраќај" означува секој превоз со брод или воздухоплов кој го врши претпријатие на државата договорничка, освен ако бродот или воздухопловот се користи исклучиво помеѓу места кои се наоѓаат во другата држава договорничка;

ж) изразот "надлежен орган" означува:

(i) во Финска, Министерството за финансии, односно негов овластен претставник или орган кој, од страна на Министерството за финансии, е наименуван како надлежен орган;

(ii) во Македонија, Министерството за финансии, односно негов овластен претставник .

2. Кога државата договорничка го применува овој договор, секој израз кој што не е дефиниран со договорот ќе има значење според законот на таа држава кој се однесува на даноците на кои овој договор се применува, секое значење според даночните закони на таа држава кои се во сила, има предност во однос на значењето кое на тој израз му го даваат другите закони на таа држава.

Член 4

Резидент

1. Изразот "резидент на државата договорничка", за потребите на овој договор, означува секое лице, кое според законите на таа држава, подлежи на оданочување во таа држава по основ на живеалиште, престојувалиште, седиште на управување, место на основање (регистрација) или друг критериум од слична природа, и исто така ја вклучува државата и секое нејзино статутарно тело или локална власт. Но, овој израз не вклучува лица кои подлежат на оданочување само за доходот од извори во таа држава.

2. Кога според одредбите на ставот 1, физичко лице е резидент на двете држави договорнички, неговиот статус се определува на следниот начин:

а) ќе се смета дека е резидент на државата во која има постојано место на живеење; ако има постојано место на живеење во двете држави, ќе се смета дека е резидент на државата со која неговите лични и економски врски се потесни (средиште на животни интереси);

б) доколку не може да се определи државата во која има средиште на животни интереси, или ако ни во една држава договорничка нема постојано место на живеење, ќе се смета дека е резидент на државата во која има вообичаено место на живеење;

в) ако има вообичаено место на живеење во двете држави договорнички или нема ниту во една од нив, ќе се смета дека е резидент на државата чиј е државјанин;

г) ако е државјанин на двете држави или на ниедна од нив, надлежните органи на државите договорнички ќе го решат прашањето по пат на заеднички договор.

3. Кога, во согласност со одредбите на ставот 1, лицето, освен физичкото, е резидент на двете држави договорнички, надлежните органи на државите договорнички ќе го решат прашањето со заеднички договор и ќе го утврдат начинот на примена на договорот на тоа лице. Во однос на решавањето и определувањето на статусот на тоа правно лице, ќе треба да се консултираат правилата содржани во ставот 3 на член 4 во Моделот на Даночната Конвенција на ОЕЦД, усвоена во 1992 (кои се менуваат од време на време).

Член 5

Постојана деловна единица

1. Изразот "постојана деловна единица" за потребите на овој договор, означува постојано место на активност преку кое претпријатието го врши потполно или делумно своето работење.

2. Изразот "постојана деловна единица" означува особено:

а) седиште на управата;

б) филијала;

в) деловница;

г) фабрика;

д) работилница; и

ѓ) рудник, извор на нафта или гас, каменолом или друго место на искористување на природните богатства.

3. Градежни локалитети или градење или инсталациони проекти претставуваат постојана деловна единица, но само доколку тие траат подолго од дванаесет месеци.

4. По исклучок од претходните одредби на овој член, под израз "постојана деловна единица" не се подразбира:

а) користењето на објектите исклучиво со цел за складирање, изложување или испорака на добра или стоки кои му припаѓаат на претпријатието;

б) одржување на залихи на добра или стоки кои му припаѓаат на претпријатието исклучиво со цел за складирање, изложување или испорака;

в) одржување на залихи на добра и стоки кои му припаѓаат на претпријатието исклучиво со цел да бидат преработени од друго претпријатие;

г) одржување на утврденото деловно место на работење исклучиво со цел за купување на добра или стоки или за прибирање на информации за претпријатието;

д) одржување на утврденото деловно место исклучиво со цел за вршење на дејноста на претпријатието или други активности кои имаат подготвителен или помошен карактер;

ѓ) одржување на утврденото деловно место исклучиво со цел за вршење на активностите наведени во точките од а) до д), доколку целокупната активност на утврденото деловно место што ќе настане од оваа комбинација е од подготвителен или помошен карактер.

5. По исклучок на одредбите од став 1 и 2, кога лице - освен застапник со независен статус на кого се применува одредбата од ставот 6, делува во име на претпријатие и има и вообичаено користи во државата договорничка овластување да склучува договори во име на претпријатието, ќе се смета дека тоа претпријатие има постојана деловна единица во таа држава во поглед на сите активности кои тоа лице ги презема за претпријатието, освен ако активностите на тоа лице се ограничени на активностите наведени во ставот 4 од овој член, кои доколку би се обавувале преку утврденото деловно место, не би го правеле тоа утврдено деловно место како постојана деловна единица согласно одредбите на тој став.

6. Не се смета дека претпријатието има постојана деловна единица во другата држава договорничка само поради тоа што во таа држава ги врши своите активности преку посредник, генерален комисионер застапник или друг претставник со самостоен статус, ако овие лица делуваат во рамките на своите редовни деловни активности.

7. Фактот што едно друштво кое е резидент на државата договорничка контролира или е под контрола на друштво кое е резидент на другата држава договорничка, или кое го врши работењето во таа друга држава (било преку постојана деловна единица или на друг начин), само по себе не значи дека едно друштво може да постане постојана деловна единица на другото друштво.

Член 6

Доход од недвижен имот

1. Доходот кој резидент на државата договорничка го остварува од недвижен имот (вклучувајќи го и доходот од земјоделство и шумарство) кој се наоѓа во другата држава договорничка ќе се оданочи во таа друга држава.

2. а) Изразот "недвижен имот", врз основа на одредбите од потточките б) и в), ќе го има истото значење како во законите на државата договорничка во која се наоѓа предметниот имот.

б) Изразот "недвижен имот", во секој случај ги опфаќа и придружните добра кои му припаѓаат на недвижниот имот, сточниот фонд и опремата која се користи во земјоделството и шумарството, правата на кои се применуваат општите одредби за сопственоста на земјиштето, плодотројување на недвижностите и правата на променливите или постојаните плаќања како надоместок за работа, или за правото да се изврши работата, минералните наоѓалишта, и изворите на другите природни богатства.

в) бродовите и авионите нема да се сметаат за недвижен имот.

3. Одредбите од ставот 1 ќе се применуваат на доходот кој ќе се оствари од непосредно користење, изнајмување или друг начин на користење на недвижниот имот.

4. Во случај каде што, поседувањето на акции или други корпоративски права на компанијата го овластуваат нивиот сопственик да ужива во недвижниот имот на компанијата, доходот од директната употреба, изнајмувањето или употребата на правата на било кој друг начин, ќе се оданочува во државата договорничка, во која недвижниот имот се наоѓа.

5. Одредбите од ставовите 1 и 3 ќе се применуваат и на доходот од недвижниот имот на претпријатијата и на доходот од недвижен имот кој се користи за вршење на самостојна лична дејност.

Член 7

Добивка од вршење на дејност

1. Добивката на претпријатието на државата договорничка ќе се оданочува само во таа држава, освен кога претпријатието врши дејност во другата држава договорничка преку постојана деловна единица која се наоѓа таму. Ако претпријатието врши дејност според горенаведениот начин, добивките на претпријатието можат да се оданочуваат во другата држава, но само за оној износ кој и се припишува на таа постојана деловна единица.

2. Во зависност од одредбите од ставот 3, кога претпријатието на државата договорничка врши дејност во другата држава договорничка преку постојана деловна единица која се наоѓа таму, во секоја држава договорничка на таа постојана деловна единица и се припишува добивката која би можела да се оствари доколку би било одвоено и посебно претпријатие кое се бави со иста или слична дејност под исти или слични услови и како да делувало потполно самостојно со претпријатието чија е постојана деловна единица.

3. При утврдување на добивката на постојаната деловна единица, како одбитоци се признаваат трошоците кои се извршени за потребите на постојаната деловна единица, вклучувајќи ги и трошоците на управување и општите административни трошоци, било во државата во која се наоѓа постојаната деловна единица или на друго место.

4. Добивката нема да и се припише на постојаната деловна единица ако таа само купува добра или производи за претпријатието.

5. За потребите на претходните ставови, добивката која се припишува на постојаната деловна единица се определува со ист метод од година во година, освен ако постои оправдана и доволна причина да се постапи поинаку.

6. Кога добивката ги опфаќа поделните приходи кои се регулираат со посебни членови од овој договор, одредбите од овој член не влијаат на одредбите на тие членови.

Член 8

Меѓународен сообраќај

1. Добивката на претпријатието државата договорничка остварена од работење во меѓународен сообраќај со бродови или воздухоплови, ќе се оданочи само во таа држава.

2. Добивката остварена од претпријатие на државата договорничка, од користење, одржување или издавање на контејнери (вклучувајќи приколки и друга слична опрема поврзана со транспорт на контејнери) кои се користат за транспорт на стоки или производи, ќе се оданочува само во таа држава, освен во случај кога контејнерите се користат за транспорт на стоки и производи исклучиво помеѓу места во другата држава договорничка.

3. Одредбите од ставот 1 и 2 ќе се применуваат и на добивката остварена од учество во пул, заедничко вложување или меѓународна деловна единица.

Член 9

Асоцијација на претпријатија

1. Кога

а) претпријатие на државата договорничка учествува непосредно или посредно во управувањето, контролата или капиталот на претпријатието на другата држава договорничка, или

б) исти лица учествуваат непосредно или посредно во управувањето, контролата или капиталот на претпријатието на државата договорничка и на претпријатието на другата држава договорничка,

и, ако и во двата случаи, помеѓу тие две претпријатија во нивните трговски или финансиски односи се создадени или наметнати услови различни од условите кои би биле создадени помеѓу самостојни претпријатија, добивката која би настанала за едно од претпријатијата, кога не би постоеле тие услови, или поради тие услови не настанала, може да биде вклучена во добивката на тоа претпријатие и соодветно оданочена.

2. Кога државата договорничка ја вклучува во добивката на претпријатието од таа држава - и ја оданочува соодветно - добивката за која претпријатието од другата држава договорничка било оданочено во таа држава, а вклучената добивка од првоспоменатата држава ќе се смета дека е добивката која би била остварена од претпријатието од првоспоменатата држава ако условите создадени помеѓу двете претпријатија се како помеѓу самостојни претпријатија, тогаш таа друга држава ќе направи соодветно прилагодување на износот на данокот утврден на таа добивка. При одредувањето на ваквото прилагодување, ќе се води сметка и за другите одредби од овој договор и доколку е потребно надлежните органи на државите договорнички ќе се консултираат една со друга.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидендите кои ги исплатува друштво кое е резидент на државата договорничка на резидентот на другата држава договорничка се оданочува во таа друга држава. Меѓутоа, таквите дивиденди можат да се оданочат и во државата договорничка чиј резидент е друштвото кое ги исплатува дивидендите во согласност со законите на таа држава, но ако примателот е стварен корисник на тие дивиденди, обложениот данок не може да надмине повеќе од 15 проценти од бруто износот на дивидендите.

2. По исклучок на одредбите од ставот 1, ако стварниот корисник на дивидендите е компанија (освен партнерство) која директно контролира најмалку 10 проценти од гласачкото тело на компанијата која ги плаќа дивидендите, овие дивиденди ќе се оданочуваат само во државата договорничка во која стварниот корисник е резидент.

3. По исклучок на одредбите од ставовите 1 и 2, се додека на физичкото лице резидент на Финска, според Финскиот закон му е доделен даночен кредит во однос на дивидендите платени од страна на компанија резидент на Финска, дивидендите платени од страна на компанија резидент на Финска на резидент на Македонија, ќе се оданочуваат само во Македонија, ако стварниот корисник на дивидендите е резидент на Македонија.

4. Одредбите на овој член не влијаат на оданочувањето на добивката на друштвото од која дивидендите се исплатуваат.

5. Изразот "дивиденди", употребен во овој член ја означува добивката од акции или други права на учество во добивката кои не се побарувања на долгови, како и доходот од други корпоративни права кои по однос на оданочувањето имаат ист третман како и доходот од акциите според законите на државата чиј резидент е друштвото кое врши распределба.

6. Одредбите од ставовите 1, 2 и 3 нема да се применуваат ако стварниот корисник на дивидендите, резидент на државата договорничка, врши дејност во другата држава договорничка чиј резидент е друштвото кое ги исплатува дивидендите преку постојана деловна единица која се наоѓа во таа држава, или врши во таа друга држава самостојни лични услуги од постојана база која се наоѓа во таа држава, а правото по однос на кое дивидендите се платени е стварно поврзано со таквата постојана деловна единица или постојана база. Во тој случај соодветно ќе се применуваат одредбите на член 7 или 14.

7. Кога друштвото кое е резидент на државата договорничка остварува добивка или доход од другата држава договорничка, другата држава не може да воведо данок на дивидендите кои ги исплатува друштвото, освен ако тие дивиденди се исплатени на резидентот на другата држава или ако правото врз основа на кое се исплаќаат дивидендите е стварно поврзано со постојана деловна единица или постојана база која се наоѓа во таа друга држава, ниту нераспределената добивка на друштвото да ја оданочува со данок на нераспределените добивки на друштвото, дури и ако дивидендите се исплатени или нераспределената добивка потполно или делумно се состои од добивката или доходот кои настанале во таа друга држава.

Член 11

Камата

1. Каматата која настанува во државата договорничка а се исплатува на резидентот од другата држава договорничка може да се оданочи во таа друга држава.

2. Меѓутоа, оваа камата може исто така да биде оданочена и во државата договорничка во која настанува, во согласност со законите на таа држава, но ако примателот е стварен корисник на каматата, така обложениот данок не може да надмине 10 проценти од вкупниот износ на каматата.

3. По исклучок на одредбите од став 2,

во Финска ако каматата се плаќа:

i) На државата Финска, или на локалните власти или пак на нејзино статутарно тело

ii) На Банката на Финска

iii) На Финскиот Фонд за Индустриска Соработка (ФИННФУНД) или некоја институција, што може да биде договорано одвреме навреме помеѓу надлежните органи во државите договорнички.

iv) и во врска со заеми и кредити подржани од Владата, кои се раководат по меѓународно прифатени насоки за извозните кредити кои што службено се подржуваат.

б) камата која настанува во Финска ќе биде оданочена само во Македонија, ако каматата се плаќа:

i) На државата Македонија, или на локалните власти или пак на нејзино статутарно тело;

ii) На Народната Банка на Македонија;

iii) и во врска со заеми и кредити подржани од Владата на Македонија;

в) каматата која настанува:

i) во државата договорничка, за заем кој е гарантиран од страна на било кое тело спомнато или во врска со лотточката а) или потточката б) и се плаќа на резидент на друга држава договорничка, ќе се оданочува само во таа друга држава.

ii) во Македонија, на заем кој го гарантира Финнвера (службена Финска Извозно Кредитна Агенција) и се плаќа на резидент на Финска, ќе се оданочува само во Финска.

4. Изразот "камата" употребен во овој член означува доход од побарувања на секаков вид долг, независно од тоа дали се обезбедени со хипотека и дали на основа на нив се стекнува право на учество во добивката на должникот, и посебно на хартии од вредност на владата и доход од обврзници или други видови на обврзници, вклучувајќи ги и премиите и наградите на тие хартии од вредност или обврзници. Казнените камати платени за задоцнети плаќања не се сметаат за камати за потребите на овој член.

5. Одредбите на ставовите 1 и 2 нема да се применуваат ако стварниот корисник на каматата - резидент на државата договорничка го врши своето работење во другата држава договорничка во која настанала каматата, преку постојана деловна единица која се наоѓа во таа држава или врши во таа друга држава самостојни лични услуги од постојана база која се наоѓа во таа држава, а побарувањето на долгот на кое се плаќа камата е стварно поврзано со таа постојана деловна единица или постојана база. Во тој случај соодветно се применуваат одредбите на член 7 или 14.

6. Ке се смета дека каматата настанала во државата договорничка кога исплатувачот е самата држава, локалните власти, или резидентот на таа држава. Меѓутоа, кога лицето кое плаќа камата, без оглед на тоа дали е резидент на државата договорничка или не, има во таа држава договорничка постојана деловна единица или постојана база во врска со која се јавува побарувањето на кое се плаќа камата, а таквата камата се исплаќа на товар на постојаната деловна единица, или постојаната база, ќе се смета дека таквата камата настанува во државата договорничка во која постојаната деловна единица или постојана база се наоѓа.

7. Кога износот на каматата поради посебните односи помеѓу исплатувачот на каматата и стварниот корисник или помеѓу нив и трето лице, имајќи го во вид побарувањето на долгот за кој таа се плаќа, го надминува износот кој би бил договорен помеѓу исплатувачот и стварниот корисник, при непостоење на такви односи, одредбите од овој член ќе се применуваат само на последно споменатиот износ. Во таков случај, вишокот на платениот износ ќе се оданочи согласно со законите на секоја држава договорничка, при што ќе се земат во предвид и другите одредби од овој договор.

Член 12

Приходи од авторски права

1. Приходите од авторски права кои настануваат во државата договорничка а се исплатуваат на резидент на другата држава договорничка ќе се оданочуваат само во таа друга држава, ако тој резидент е стварен корисник на тие приходи.

2. Изразот "приходи од авторски права" употребен во овој член, означува плаќање на било кој вид примање за користење, или право на користење за книжевно, уметничко или научно дело, вклучувајќи ги кинематографските филмови и филмовите или лентите за телевизија и радио, патенти, заштитни знаци, дизајни или модели, планови, тајни формули или постапка, или за информации во врска со индустриските, комерцијалните или научните искуства.

3. Одредбите од ставот 1 нема да се применуваат ако стварниот корисник на приходите од авторски права - резидент на државата договорничка, го врши работењето во другата држава договорничка во која приходите од авторски права се остварени, преку постојана деловна единица која се наоѓа таму, или во таа друга држава врши самостојни лични услуги од постојана база која се наоѓа во таа друга држава, а правото или имотот врз основа на кои приходите од авторски права се плаќаат се стварно поврзани со таа постојана деловна единица или постојана база. Во тој случај соодветно ќе се применуваат одредбите на член 7 или 14.

4. Се смета дека приходите од авторски права се остварени во државата договорничка кога исплатувачот е резидент на таа држава. Меѓутоа, кога лицето кое ги плаќа приходите од авторски права, без оглед дали е резидент на државата договорничка или не, има во државата договорничка постојана деловна единица или постојана база во врска со која се појавува обврска за плаќање на приходи од авторски права, а тие авторски права паѓаат на товар на таа постојана деловна единица или постојана база, се смета дека тие приходи од авторски права се создадени во државата договорничка во која постојаната деловна единица или постојана база се наоѓа.

5. Кога, поради посебниот однос помеѓу исплатувачот и стварниот корисник, или помеѓу нив двајцата и трето лице, платениот износ по основа на приходи од авторски права, земајќи го предвид користењето, правото или информацијата за кои таа се плаќа, го надминува износот кој би бил договорен помеѓу исплатувачот и стварниот корисник доколку таков однос не би постоел, одредбите од овој член ќе се применуваат само на последно споменатиот износ. Во тој случај вишокот на платениот износ ќе се оданочува согласно законите на секоја држава договорничка, земајќи ги предвид и другите одредби од овој договор.

Член 13

Капитални добивки

1. Добивките кои ќе ги оствари резидент на држава договорничка од отуѓување на недвижен имот наведен ставот 2 на член 6, а кој се наоѓа во другата држава договорничка може да се оданочи во таа друга држава.

2. Добивките кои ќе ги оствари резидент на држава договорничка од отуѓување на акции или други корпоративни права, во друштво во кое повеќе од половина на активата се состои од неподвижен имот кој се наоѓа во другата држава договорничка, се оданочува во таа друга земја.

3. Добивките од отуѓување на подвижен имот кој сочинува дел од имотот за работење на постојаната деловна единица која претпријатието од државата договорничка ја има во другата држава договорничка или од подвижниот имот кој припаѓа на постојаната база која е на располагање на резидентот на државата договорничка во другата држава договорничка со цел за вршење на самостојни лични услуги, вклучувајќи ја и добивката од отуѓување на таа постојана деловна единица (сама или заедно со целото претпријатие) или од таквата постојана база, може да се оданочуваат во таа друга држава.

4. Добивките кои ќе ги оствари претпријатие на држава договорничка од отуѓување на бродови или авиони кои оперираат во меѓународниот сообраќај, или подвижен имот кој се однесува на функционирањето на овие бродови или авиони, се оданочува само во таа држава.

5. Добивките кои ќе ги оствари претпријатие од држава договорничка од отуѓување на контејнери (вклучувајќи приколки и друга опрема поврзана со транспортот на контејнерите), кои се користат за транспорт на стоки и производи, ќе се оданочуваат само во таа држава, освен кога контејнерите се користат за транспорт на стоки и производи исклучиво помеѓу места во другата држава договорничка.

6. Добивките од отуѓување на друг имот освен наведениот во претходните ставови од овој член, ќе се оданочуваат само во државата договорничка во која лицето кое отуѓува имот е резидент.

Член 14

Самостојни лични услуги

1. Доходот кој го остварил резидент на државата договорничка од вршење на професионални услуги и други активности од самостоен карактер, ќе се оданочи само во таа држава, освен ако тој има постојана база која редовно му е на располагање во другата држава договорничка за вршење на своите активности. Ако тој има таква постојана база само од доходот кој се припишува на таа постојана база може да се оданочи во таа друга држава договорничка.

2. Изразот "професионални услуги" посебно ги опфаќа самостојните научни, литературни, уметнички, образовни или наставни активности, како и самостојните активности на лекарите, адвокатите, инженерите, архитектите, стоматолозите и сметководителите.

Член 15

Лични примања од работен однос

1. Во зависност од одредбите на членовите 16, 18 и 19 платите, надниците и другите слични примања кои произлегуваат од работен однос, остварени од резидент на државата договорничка ќе се оданочуваат само во таа држава, освен кога вработувањето се извршува во другата држава договорничка. Ако вработувањето е извршено така, таквите примања кои се остваруваат таму, ќе се оданочуваат во таа друга држава.

2. По исклучок од одредбите на став 1, примањата кои резидентот на едната држава договорничка ги остварува од работен однос во другата држава договорничка ќе се оданочуваат само во провоспоменатата држава ако:

а) примателот престојува во другата држава договорничка во период или периоди кои вкупно не надминуваат 183 дена во период од дванаесет месеци, кој период започнува или завршува во односната календарска година, и

б) примањето е платено од страна, или во име на работодавачот кој не е резидент на другата држава, и

в) примањата не паѓаат на товар на постојаната деловна единица или постојана база која работодавачот ја има во другата држава.

3. По исклучок на претходните одредби од овој член, примањата остварени по основ на вработување на брод или воздухоплов во меѓународен сообраќај извршени од претпријатие на државата договорничка, можат да се оданочат во таа држава.

Член 16

Надоместоци на директори

Надоместоците и другите слични примања кои ги остварува резидент на државата договорничка во својство на член на одбор на директори на друштво кое е резидент на другата држава договорничка, ќе се оданочува во таа друга држава.

Член 17

Уметници и спортисти

1. По исклучок на одредбите од членовите 14 и 15, доходот остварен од резидент на државата договорничка преку лично вршење на дејност како изведувач како што е театарски, филмски, радио или телевизиски уметник, или музичар, или спортист во другата држава договорничка ќе се оданочи во таа друга држава.

2. Кога доходот од лично извршени активности на изведувачот или спортистот не му припаѓа лично на изведувачот или спортистот но на друго лице, тој доход, по исклучок на одредбите од член 7, 14 и 15 ќе се оданочува во државата договорничка во која активностите на изведувачот или спортистот се извршени.

Член 18

Пензии, ануитети и слични примања

1. Согласно со ставот 2 од членот 19, пензиите и другите слични примања платени на резидент на државата договорничка, по основ на минат работен однос, или било кој ануитет, ќе се оданочуваат само во таа држава.

2. По исклучок на одредбата од ставот 1, и врз основа на одредбата од ставот 2 на член 19, платените пензии и други користи, било периодично или паушално, доделени според законската регулатива за социјално осигурување на државата договорничка, или според јавна шема за социјална благосостојба организирана од државата, или било кој ануитет кој настанува во државата договорничка, ќе се оданочува во таа држава според законите на таа држава, но обложените даноци не можат да изнесуваат повеќе од 25 проценти од вкупниот износ на плаќањата.

3. Изразот "ануитети", употребен во овој член означува определен износ кој се исплатува периодично во определени периоди во текот на животот или во текот на определен или утврден период согласно со обврската да се вршат повтратни исплати за адекватен или целосен надоместок во пари или вредност која може да се изрази во пари (освен дадените услуги).

Член 19

Државна служба

1.a) Платите, надоместоците и другите слични примања, поинакви од пензиите кои ги исплаќа државата договорничка или статутарно тело или нејзината локална власт на физичко лице по основа на услуги направени на државата договорничка или на нејзината локална власт ќе се оданочуваат само во таа држава.

б) Меѓутоа, таквите плати, надоместоци и другите слични примања ќе се оданочуваат само во другата држава договорничка доколку услугите се извршени во таа држава, а физичкото лице е резидент на таа држава кој:

(i) е државјанин на таа држава, или

(ii) не станал резидент на таа држава само поради вршење на тие услуги.

2.a) Пензијата која ја плаќа државата договорничка или се плаќа од фондовите, создадени од неа, или од статутарно тело или нејзината локална власт на физичко лице за услуги направени на државата договорничка или на нејзино статутарно тело или на локалната власт, ќе се оданочува само во таа држава, но обложениот данок не може да изнесува повеќе од 25 проценти од вкупниот износ на плаќањата.

б) Меѓутоа, таквата пензија ќе се оданочува само во другата држава договорничка ако физичкото лице е резидент или државјанин на таа држава.

3. Одредбите на членовите 15, 16 и 18 ќе се применуваат на платите, надоместоците и другите слични примања и пензиите кои се исплатени за услуги направени во врска со вршење на дејност од страна на државата договорничка или статутарно тело или локалната власт.

Член 20

Студенти и обучувачи

Студент или лице на стручна обука, кој непосредно пред посетата на државата договорничка бил или е резидент на другата држава договорничка и кој престојува во првоспоменатата држава само поради своето образование или обука, не плаќа данок во таа држава на средствата кои ги добива за издржување, образование или обука ако тие средства се од извори надвор од таа држава.

Член 21

Други приходи

1. Деловите од доходот на резидент на државата договорничка, без оглед каде се остварени, кои не се опфатени со претходните одредби од овој договор, ќе се оданочат само во таа држава.

2. Одредбите од ставот 1 не се применуваат на доходот, освен на доходот од недвижен имот дефиниран во ставот 2 од членот 6, ако примателот на тој доход - резидент на државата договорничка врши дејност во другата држава договорничка преку постојана деловна единица која се наоѓа во таа држава договорничка, или ако во таа друга држава врши самостојни лични услуги од постојана база која се наоѓа во таа држава, а правото или имотот врз основа на кои се исплаќа доходот се ефективно поврзани со постојаната деловна единица или постојаната база. Во тој случај, соодветно се применуваат одредбите на член 7 или 14.

Член 22

Одбегнување на двојното оданочување

1. Во Македонија двојното оданочување ќе се одбегне на следниов начин:

а) Кога резидент на Македонија остварува доход кој, согласно одредбите од договорот, може да се оданочи во Финска, Македонија ќе одобри како одбиток на данокот од доход на тој резидент износ еднаков на износот на данокот од доход платен во Финска. Тој одбиток не може да биде поголем од делот на данокот од доход кој е пресметан пред извршеното одбивање, кој одговара, зависно од случајот, на доходот кој може да се оданочи во Финска.

2. Врз основа на одредбите од Финскиот закон кој се однесува на одбегнување на меѓународното двојно оданочување (кои нема да имаат влијание на општите принципи на договорот), двојното оданочување ќе се одбегне на следниов начин:

а) Кога резидент на Финска остварува доход кој, согласно одредбите од договорот, може да се оданочи во Македонија, Финска врз основа на одредбите на став б), ќе одобри како одбиток од Финскиот данок на доход на тоа лице, износ еднаков на Македонскиот данок платен согласно со македонскиот закон и во согласност со договорот и пресметан на ист начин на кој се пресметува данокот во Финска.

б) Дивидендите платени од друштво кое станало резидент на Македонија на друштво кое е резидент на Финска и кое контролира најмалку 10 проценти од гласачкото тело на друштвото кое ги плаќа дивидендите ќе биде изземено од Финскиот данок.

3. Кога во согласност со било која одредба од договорот, доходот кој го остварил резидент на државата договорничка е изземен од оданочување во таа држава, таа држава може, во пресметувањето на износот на данокот на преостанатиот доход на тој резидент, да го земе предвид изземениот доход.

Член 23

Еднаков третман

1. Државјаните на државата договорничка не подлежат на оданочување или друга обврска во врска со оданочувањето во другата држава договорничка кое е поинакво или потешко од оданочувањето и обврските во врска со оданочувањето на кое државјаните на другата држава, под исти услови, подлежат или можат да подлежат. Овој член, по исклучок на одредбите од членот 1, ќе се применува и на лица кои не се резиденти ни на една од државите договорнички.

2. Оданочувањето на постојаната деловна единица која претпријатието на државата договорничка ја има во другата држава договорничка не може да биде понеповолно во таа друга држава од оданочувањето на претпријатието на таа друга држава која врши иста дејност. Оваа одредба не може да се толкува како задолжителна за државата договорничка за да им одобри на резидентите од другата држава договорничка било какви лични олеснувања, ослободувања или намалувања за даночни цели по основ на граѓански статус или семејни обврски кои таа ги одобрува на своите резиденти.

3. Каматата, приходите од авторски права и другите исплати платени од претпријатието на државата договорничка на резидентот на другата држава договорничка, заради одредување на оданочената добивка на тоа претпријатие, се одбиваат под истите услови како да се исплатени на резидент на првоспоменатата држава, освен во случаите наведени во став 1 на член 9, став 7 на член 11, или став 5 на член 12. Слично, долговите на претпријатието на државата договорничка на резидент на другата држава договорничка, заради определување на оданочување на капиталот на тоа претпријатие, се одбиваат под истите услови како да биле договорени за резидент на првоспоменатата држава.

4. Претпријатието на државата договорничка, чиј капитал потполно или делумно е поседуван или контролиран, директно или индиректно, од страна на еден или повеќе резиденти на другата држава договорничка, нема да се оданочи со данок или да подлежи на друга обврска во врска со данок во првоспоменатата држава кое е поинакво или потешко од оданочувањето на обврските во врска со оданочувањето на кое други слични претпријатија од првоспоменатата држава се или може да бидат подложени.

5. Одредбите на овој член, по исклучок на одредбите од членот 2, ќе се применуваат на даноците од секој вид и опис.

Член 24

Постапка на заемно договарање

1. Кога едно лице смета дека активностите на едната или двете држави договорнички доведуваат или ќе доведат до тоа тој да не биде оданочен во согласност со одредбите на овој договор, тој може, без оглед на правните лекови предвидени со внатрешното законодавство на тие држави, да го изложи својот случај пред надлежниот орган на државата договорничка чиј резидент е, или чиј случај потпаѓа под ставот 1 на член 23. Случајот мора да биде изложен во рок од три години од денот на првото известување за активноста која доведува до оданочување кое не е во согласност со одредбите на овој договор.

2. Надлежниот орган, доколку смета дека жалбата е оправдана и ако не е во можност сам да дојде до задоволително решение, ќе настојува случајот да го реши со заедничко договарање со надлежниот орган на другата држава договорничка, заради одбегнување на оданочувањето кое не е во согласност со овој договор. Договорот кој што ќе се постигне ќе се спроведува без оглед на временските ограничувања во внатрешните закони на државите договорнички.

3. Надлежните органи од државите договорнички ќе се залагаат да ги решат по пат на заеднички договор сите потешкотии или нејаснотии кои произлегуваат во однос на толкувањето или примената на овој договор. Тие можат заеднички да се консултираат за одбегнување на двојното оданочување во случаите кои не се предвидени со овој договор.

4. Надлежните органи на државите договорнички можат непосредно меѓусебно да комуницираат, вклучувајќи и комуникација преку заедничка комисија, која ја сочинуваат самите тие или нивни претставници, заради постигнување на договор во смисла на претходните ставови.

Член 25

Размена на информации

1. Надлежните органи на државите договорнички ќе разменуваат информации потребни за примената на одредбите на овој договор или внатрешните закони на државите договорнички кои се однесуваат на даноците опфатени со договорот доколку оданочувањето предвидено со тие закони не е во спротивност со договорот. Размената на информации не е ограничена со член 1 од овој договор. Секоја информација добиена од државата договорничка ќе се смета како тајна исто како и информациите добиени според внатрешните закони на таа држава, и можат да бидат откриени само на лицата или органите (вклучувајќи ги судовите и органите на управата), кои се надлежни за облог и наплата на даноците, присилната наплата или за прогон, во врска со решавање на жалба по однос на даноците опфатени со договорот. Овие лица или органи ќе ги користат информациите само за тие намени. Тие можат да ги откријат информациите во јавна судска постапка или во судските одлуки.

2. Одредбите од ставот 1 не можат во никој случај да се толкуваат како воспоставување на обврски на државата договорничка да:

а) презема управни мерки кои не се во согласност со законите и управната пракса на таа или на другата држава договорничка;

б) дава информации кои не можат да се добијат врз основа на закон или во вообичаена управна практика на таа или на другата држава договорничка;

в) дава информации кои би откриле некоја трговска, деловна, индустриска, комерцијална или професионална тајна, или трговска постапка, или информација, чие откривање би било во спротивност со државната политика (јавниот поредок).

Член 26

Дипломатски и конзуларни претставници

Одредбите од овој договор нема да влијаат на фискалните привилегии на дипломатските и конзуларните претставници предвидени со општите правила на меѓународното право или со одредбите од посебните договори.

Член 27

Влегување во сила

1. Владите на државите договорнички ќе се известат меѓусебно кога уставните барања за влегување во сила на спогодбата ќе се завршат.

2. Овој договор влегува во сила триесетиот ден од датумот на последното писмено известување од ставот 1 и неговите одредби ќе се применуваат:

а) по однос на даноците запрени на изворот, на доходот кој се остварува на или после 1 јануари од календарската година што следи по годината во која договорот влегува во сила;

б) по однос другите даноци од доход, данокот кој се плаќа за секоја фискална година која почнува на први или после први јануари од календарската година, по годината во која договорот влегува во сила.

3. Спогодбата помеѓу Република Финска и Социјалистичка Федеративна Република Југославија, за одбегнување на двојното оданочување по однос на данокот на доход и капитал, потпишана во Белград на 8 Мај 1986, (во понатамошниот текст " Конвенцијата од 1986 "), ќе има влијание по однос на даноците на кои овој договор се применува во согласност со одредбите од ставот 2. Конвенцијата од 1986 ќе престане да важи на последната дата по влегување во сила на договорот во согласност со тековните одредби од овој став.

Член 28

Престанок на важење

Овој договор останува во сила се додека не го откаже една од државите договорнички. Секоја од државите договорнички може да го откаже овој договор по дипломатски пат, со доставување на писмено известување за престанување на неговото важење најмалку шест месеци пред крајот на календарската година по истекот на пет години од денот на влегувањето во сила на договорот. Во таков случај, овој договор престанува да важи:

а) по однос на даноците запрени на изворот, на доходот остварен на или после 1 јануари од календарската година по годината во која известувањето е дадено;

б) по однос на другите даноци на доход, данокот што се плаќа за секоја фискална година која почнува на први или после први јануари од календарската година, по годината во која известувањето е дадено.

КАКО ПОТВРДА ЗА ОВА потписниците, полноважно за тоа овластени,
го потпишаа овој договор.

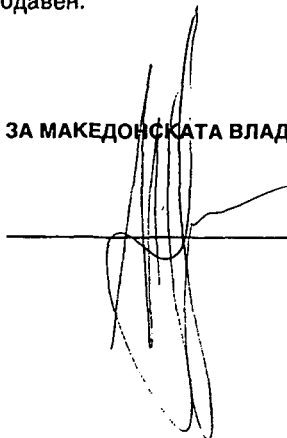
СОСТАВЕН во -----, ----- година, во два
оригинални примерока на фински, македонски и англиски јазик, сите
три текста подеднакво веродостојни. Во случај на несогласување меѓу
текстовите, англискиот текст ќе биде меродавен.

ЗА ФИНСКАТА ВЛАДА

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end, positioned above a solid horizontal line.

ЗА МАКЕДОНСКАТА ВЛАДА

A handwritten signature in black ink, featuring a vertical line with several loops and a horizontal stroke at the bottom, positioned above a solid horizontal line.

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT FINLANDAIS ET LE
GOUVERNEMENT MACÉDONIEN TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement finlandais et le Gouvernement macédonien,
Désireux de conclure un accord tendant à éviter la double imposition en matière d'im-
pôts sur le revenu.

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1. Personnes visées

1. Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un Etat contrac-
tant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent accord s'applique aux impôts sur le revenu exigibles par chacun des
Etats contractants, leurs subdivisions administratives ou leurs collectivités locales, quel que
soit le régime de perception desdits impôts.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tout prélèvement fiscal assis sur tout
ou partie du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens
meubles ou immeubles, aussi bien que les impôts sur les plus-values

3. Les impôts actuels qui font l'objet du présent Accord sont :

(a) en Finlande

- (i) l'impôt sur le revenu;
- (ii) l'impôt sur les sociétés;
- (iii) l'impôt communal
- (iv) l'impôt ecclésiastique
- (v) l'impôt retenu à la source sur les intérêts; et
- (vi) l'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents
(ci-après dénommés "l'impôt finlandais");

(b) à Macédoine:

- (i) l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
- (ii) l'impôt sur les profits;
- (ci-après dénommés "l'impôt macédonien");

4. Le présent Accord s'applique également à tous impôts de nature identique ou sen-
siblement analogue qui seraient prescrits après la date de signature du présent Accord, et
qui s'ajouteraient ou se substitueraient aux impôts actuels. Les autorités compétentes des

Etats contractants se communiqueront toutes les modifications de fond qui seraient apportées à la législation de leurs Etats respectifs relatives aux impôts auxquels s'applique le présent Accord.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, et à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

(a) Le terme "Finlande" s'entend par la République de Finlande et lorsqu'il est employé au sens géographique, le territoire de la République de Finlande et toute zone contiguë aux eaux territoriales de la République de Finlande dans laquelle, en vertu de la législation finlandaise et conformément au droit international, peuvent s'exercer les droits de la Finlande en matière d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles des fonds marins et de leur sous-sol et des eaux sus-jacentes;

(b) Le terme "Macédoine" lorsqu'il est utilisé dans un sens géographique, signifie le territoire sur lequel la République de Macédoine peut exercer son droit souverain et sa juridiction y compris le droit d'explorer, d'exploiter et d'utiliser ses ressources naturelles conformément à son droit interne et au droit international;

(c) Le terme "personne" s'entend des personnes physiques, sociétés et tous autres groupements de personnes. Les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" s'entendent, selon le contexte, de la Macédoine ou de la Finlande;

(d) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité qui est assimilée à une personne morale au regard de l'impôt;

(e) Les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" s'entendent. Selon le contexte, d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) Le terme "ressortissant" désigne :

(i) toute personne physique possédant la nationalité d'un Etat contractant;

(ii) toute personne morale, société de personnes et association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

(g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque ce navire ou cet aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

(h) l'expression "autorité compétente" signifie :

(i) dans le cas de la Finlande, le ministère des finances, son représentant autorisé ou l'autorité que le ministère a désigné comme son représentant autorisé.

(ii) dans le cas de la Macédoine, le ministre des finances ou son représentant autorisé

2. Aux fins de l'application du présent accord par l'un des Etats contractants, toute expression qui n'est pas définie dans ledit accord a le sens que lui attribue la législation de

cet Etat contractant concernant les impôts auxquels s'applique le présent accord à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Aux fins du présent accord, on entend par “résident de l'un des Etats contractants” toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, du siège de sa direction ou de tout autre critère du même ordre. Un Etat contractant lui-même et une subdivision politique, une collectivité locale ou un organe statutaire dudit Etat sont réputés résidents dudit Etat. Toutefois, cette expression ne s'applique pas aux personnes assujetties à l'impôt dans cet Etat exclusivement pour les revenus qu'elles tirent de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée uniquement comme un résident de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants doivent résoudre la question d'un commun accord et déterminer le mode d'application de l'accord à ladite personne. En déterminant le statut de cette personne qui n'est pas une personne physique, les règles figurant au paragraphe 3 de l'article 4 de la Convention modèle sur la fiscalité de l'OECD adoptée en 1992 tel qu'amendée périodiquement doivent être prises en considération.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins du présent Accord, l'expression “établissement stable” s'entend d'un lieu fixe d'affaires où une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression “établissement stable” s'entend notamment;

a) D'un d'un siège de direction;

- b) D'une succursale;
- c) D'un bureau;
- d) D'une usine;
- e) D'un atelier;
- f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

3. L'expression "établissement stable" comprend également les chantiers de construction, d'installation ou de montage ou des activités de supervision relatives à ces projets ou chantiers qui durent plus de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "d'établissement stable" :

- a) s'il est fait usage d'une installation à seule fin de stocker, exposer ou livrer des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) si des biens ou marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés à seule fin de transformation par une autre entreprise;
- d) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises, ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) si une installation fixe d'affaires est utilisée à seule fin de l'exercice combiné des activités mentionnées aux alinéas (a) à (e) du présent paragraphe, dans la mesure où l'ensemble des activités ainsi exercées dans cette installation fixe d'affaires a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant et dispose dans cet Etat du pouvoir qu'elle y exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet Etat à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 du présent article et qui exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise de l'un des Etats contractants ne sera pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce dans cet autre Etat des activités par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités et que dans leurs relations commerciales et financières avec l'entreprise, des conditions qui seraient différentes de celles acceptées par des agents indépendants seraient imposées.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contractants contrôle, ou est contrôlée par, une société résidente de l'autre Etat contractant, ou qui y exerce son activité (que

ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sont imposables dans cet autre Etat.

2. a) L'expression "biens immobiliers" a sous réserve des dispositions des alinéas (b) et (c) du présent paragraphe, le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant dans lequel les biens considérés sont situés;

(b) L'expression "biens immobiliers" comprend en tout cas les bâtiments, les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et le droit à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession d'exploitation des gisements minéraux et autres ressources naturelles;

(c) Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au propriétaire de ces actions ou de ces parts sociales à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exercice de ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus tirés de biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus tirés de biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat à moins que l'entreprise n'exerce une activité économique dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce une telle activité, ses bénéfices peuvent être imposés dans l'autre Etat. Mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise de l'un des Etats contractants exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait vraisemblablement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses contractées par l'entreprise pour cet établissement stable y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'Etat contractant où cet établissement stable est situé, soit ailleurs, dépenses qui seraient déductibles si rétablissement stable était une entité indépendante ayant assumé ces dépenses, qu'elles aient été contractées dans l'Etat contractant dans lequel rétablissement permanent est situé, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable pour la seule raison que ledit établissement aura simplement acquis des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs raisonnables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent accord, les dispositions du présent article s'entendent sans préjudice des dispositions desdits articles.

Article 8. Navigation maritime et aérienne

1. Les profits tirés par une entreprise d'un Etat contractant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation ou de la location de conteneurs (y compris de remorques, d'allèges et de matériels connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet Etat, sauf si ces conteneurs servent au transport de biens ou marchandises uniquement entre des points situés sur le territoire de l'autre Etat contractant.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux bénéfices tirés de la participation à un pool, à un groupement de transport ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Si :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou si

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

Et si, dans l'un comme dans l'autre cas, les conditions régissant les relations commerciales ou financières entre les deux entreprises diffèrent de celles qui devraient en principe régir des relations entre des entreprises indépendantes et traitant entre elles en toute indépendance, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient pu en principe être réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être compris dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat et impose en conséquence- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus, sont, selon le premier Etat mentionné, les bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise dudit premier état si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices, si ledit autre Etat estime ledit ajustement justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de l'accord et, s'il y a lieu, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. cent du montant brut des dividendes.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe, si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société (autre qu'un partenariat) qui contrôle directement au moins 10 pour cent des actions de la société qui paie les dividendes, ces dividendes sont imposables uniquement dans l'Etat contractant où le bénéficiaire effectif est un résident.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, tant qu'un résident de Finlande a droit à un crédit d'impôt sur les dividendes versés par une société résidant en Finlande, les dividendes versés par une société qui est un résident de la Finlande à un résident de la Macédoine ne sont imposables à Macédoine que si la personne à laquelle ces dividendes sont versés est un résident de Macédoine.

4. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 n'affectent pas l'imposition de la société en ce qui concerne les profits à partir desquels les dividendes sont payés.

5. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres droits, à l'exception des créances, qui permettent de participer aux bénéfices, ainsi que les revenus d'autres parts sociales assujettis au même régime fiscal sur les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

7. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet

autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si dividendes payés ou les bénéfices non distribués sont en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts ayant leur source dans un Etat contractant et dont le bénéficiaire est résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Néanmoins, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant où ils sont produits, conformément à la législation de cet Etat, étant entendu que si la personne qui les reçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut dépasser dix pour cent du montant brut des intérêts

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2,

a) les intérêts ayant leur source en Macédoine sont imposables uniquement en Finlande si l'intérêt est payé à

(i) l'Etat de Finlande ou à un organe officiel qui lui est rattaché

(ii) la Banque de Finlande;

(iii) le Fonds finlandais pour la coopération industrielle (FINNFUND); ou toute autre institution qui pourra le cas échéant, être identifiée d'un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants;

(iv) pour un crédit garanti par le gouvernement dont les termes et les conditions sont fixés par l'Arrangement de l'OCDE sur les directives pour les crédits à l'exportation officiellement garantis ou tout autre prêt ou crédit appuyé par le gouvernement régis par des directives internationales analogues;

b) les intérêts ayant leur source en Finlande sont imposables seulement à Macédoine si les intérêts sont payés à

(i) l'Etat de Macédoine ou à une autorité locale ou à un organe qui lui est rattaché;

(ii) la Banque nationale de Macédoine;

(iii) pour un crédit ou un prêt garanti par le Gouvernement de Macédoine;

c) les intérêts ayant leur source

(i) dans un Etat contractant au titre d'un emprunt garanti par l'un des organismes mentionnés ou visés à l'alinéa a) ou à l'alinéa b) et versés à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat;

(ii) à Macédoine au titre d'un prêt garanti par la Finnvera (l'agence officielle finlandaise de crédit à l'exportation) et versés à un résident de Finlande ne sont imposables qu'en Finlande;

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne le produit des créances de toute nature, assorti ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment le produit des fonds publics et des bons ou obli-

gations, y compris les primes et lots attachés à ces titres ainsi que les autres produits qui, au regard du régime fiscal de l'Etat d'où les intérêts proviennent, sont assimilés aux revenus des sommes prêtées. Les pénalités pour retard dans les paiements ne sont pas considérés comme des intérêts aux fins du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts une activité économique par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet autre Etat une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas sont applicables.

6. Les intérêts sont réputés être produits dans un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant a, dans un Etat contractant ou hors des deux Etats contractants, un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté, et lorsque ces intérêts sont supportés par ledit établissement stable ou par ladite base fixe, lesdits intérêts sont réputés produits dans l'Etat où se trouve rétablissement stable ou la base fixe.

7. Si, du fait de relations particulières entre le débiteur et le bénéficiaire des intérêts ou entre eux et un tiers, le montant des intérêts, compte tenu de la créance au titre de laquelle ils sont versés, dépasse celui dont le débiteur ou le bénéficiaire aurait vraisemblablement pu convenir en l'absence desdites relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la part des versements qui est excédentaire demeure imposable conformément à la législation fiscale de chaque Etat contractant, mais sous réserve des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables dans cet autre Etat que si ce résident est le bénéficiaire effectif de ces redevances.

2. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques et télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées

ces redevances est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareils cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions du présent accord.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis au paragraphe 2 de l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou de droits comparables dans une société dont les avoirs consistent dans plus de leur moitié en valeur immobilière situés dans l'autre Etat sont imposables dans l'autre Etat.

3. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains d'une entreprise d'un Etat contractant tirés de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans cet Etat.

5. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de conteneurs (y compris les remorqueurs, les allèges et l'équipement pour le transport des conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet Etat sauf si les conteneurs servent au transport de biens ou marchandises entre des points situés sur le territoire de l'autre Etat contractant.

6. Les gains tirés de l'aliénation de biens autres que ceux mentionnés dans les paragraphes précédents ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tirent d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat contractant mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend également les activités indépendantes de caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes de médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat contractant, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En ce cas, les rémunérations perçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile considérée :

b) si les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre Etat et

c) si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe de l'employeur dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en qualité de membre du conseil d'administration ou d'un autre organe similaire d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un artiste du spectacle tire de ses activités personnelles en tant qu'artiste du théâtre, de cinéma, de la radio ou

de la télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et, en cette qualité, sont attribués non pas à l'artiste ou le sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14, et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions, rentes et paiements similaires

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ou une rente payée à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions versées et autres allocations, sous forme de versements périodiques ou de compensations forfaitaires, accordés au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un Etat contractant ou au titre de tout autre plan public organisé par un Etat contractant à des fins de protection sociale, ou toute rente payable dans cet Etat, sont imposables dans cet Etat conformément à la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi perçu ne peut excéder 25 pour cent du montant brut du paiement.

3. Le terme "rentes" s'entend d'une somme déterminée payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période déterminée ou déterminable, en vertu d'une obligation d'effectuer les paiements en contrepartie d'une prestation adéquate en argent ou appréciable en argent (autres que les services rendus).

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les salaires, les gages et rémunérations analogues, autres que les pensions et payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus dans l'exercice de fonctions publiques ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

- (i) possède la nationalité de cet Etat, ou
- (ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Toute pension payée par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité est imposable uniquement dans cet Etat conformément à la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi perçu ne peut excéder 25 pour cent du montant brut du paiement.

b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux salaires, gages et rémunérations analogues versés en contrepartie de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou un établissement public de cet Etat.

Article 20. Etudiants et stagiaires

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet autre Etat.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés dans les articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux qui sont tirés de biens immobiliers tels que ceux qui sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si celui qui reçoit un tel revenu est un résident d'un Etat contractant qui a des activités commerciales dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe et que le droit ou le bien pour lesquels le revenu est payé se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

Article 22. Elimination de la double imposition

1. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise concernant l'élimination de la double imposition internationale (sans en affecter le principe général) la double imposition est éliminée comme suit en Finlande :

(a) Lorsqu'un résident de la Finlande perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent accord, sont imposables en Macédoine, la Finlande, sous réserve des dispositions de l'alinéa b) accorde en tant que déduction de l'impôt sur le revenu de cette personne, un montant égal à l'impôt effectivement payé en Macédoine calculé par référence au même revenu à partir duquel l'impôt finlandais est calculé.

(b) Les dividendes payés à une société qui est un résident de Macédoine à une société qui est un résident de Finlande et détient directement 10 p. cent au moins des actions donnant droit au vote de la société distributrice sont exonérés de l'impôt finlandais.

2. En Macédoine, la double imposition est éliminée comme suit :

Lorsque un résident de Macédoine perçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent accord peuvent être imposés en Finlande, la Macédoine doit permettre en tant que déduction de l'impôt sur le revenu de cette personne un montant égal à l'impôt finlandais versé. Cette déduction ne doit pas excéder la fraction de l'impôt macédonien, calculée avant la déduction, qui est applicable au revenu qui peut être imposé en Finlande.

3. Lorsque, conformément à une disposition quelconque du présent accord, les revenus perçus par un résident d'un Etat contractant sont exonérés de l'impôt dans cet Etat, ledit Etat peut néanmoins tenir compte des revenus exonérés pour le calcul de l'impôt sur le reste des revenus dudit résident.

Article 23. Non discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, en particulier en ce qui concerne la résidence. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux ressortissants de l'un ou l'autre Etat contractant qui ne sont résidents d'aucun d'eux.

2. Les établissements stables qu'une entreprise d'un Etat contractant exploite dans l'autre Etat contractant ne seront pas imposés dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 5 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances, ou autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune obligation ou imposition y relative, qui soient autres ou plus lourdes que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

5. Les dispositions du présent Article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne résidente d'un Etat contractant estime que les mesures prises par l'autorité compétente de l'un ou des deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'auto-

rité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application du présent Accord. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par l'accord.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Ces échanges peuvent avoir lieu par l'intermédiaire d'une commission, composée des représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 25. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts qui font l'objet du présent Accord dans la mesure où l'imposition prévue par ces lois n'est pas contraire aux dispositions de l'Accord notamment pour empêcher la fraude et l'évasion fiscale). L'échange de renseignements n'est pas limité par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par l'autorité compétente d'un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités y compris les tribunaux et organes administratifs) qui participent à l'établissement ou au recouvrement des impôts visés par le présent Accord, ou aux procédures de recours y relatives et ne sont utilisés qu'à ces fins. Ces personnes ou autorités peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente d'un Etat contractant l'obligation :

(a) De prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou pratique administrative ou à celle de l'autre Etat contractant;

(b) De fournir des renseignements qui ne peuvent être obtenus dans le cadre de sa propre législation ou pratique administrative normale ou de celle de l'autre Etat contractant;

(c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou encore dont la communication serait contraire à l'ordre public.

*Article 26. Membres de missions diplomatiques et
Fonctionnaires consulaires*

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges diplomatiques ou consulaires en matière d'impôt résultant des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords internationaux particuliers.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Chacun des deux Etats contractants notifiera à l'autre par écrit l'accomplissement des procédures réglementaires et constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. Cet Accord entrera en vigueur à la date trente jours après la date de la dernière notification mentionnée au paragraphe 1 et ses dispositions s'appliqueront dans les deux Etats contractants :

a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant immédiatement celle au cours de laquelle l'Accord entrera en vigueur

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur le capital, pour des impôts à recouvrer pour toute année fiscale à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle l'Accord est entré en vigueur.

2. La Convention entre la République de Finlande et la République socialiste fédérale de Yougoslavie pour éviter la double imposition et prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur le capital signé à Belgrade le 8 mai 1986 (dénommé ci-après par "Convention de 1986") cesse d'être applicable aux impôts auxquels s'applique le présent accord, conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1986 prend fin à la dernière date à laquelle elle était applicable conformément aux dispositions précédentes du présent paragraphe.

Article 28. Dénonciation

Le présent Accord demeurera en vigueur jusqu'à ce qu'il soit dénoncé par un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants pourra toutefois dénoncer le présent accord par voie diplomatique moyennant un préavis de six mois avant la fin de chaque année civile suivant une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur dudit Accord adresser à l'autre Etat contractant par la voie diplomatique une notification écrite de dénonciation. En pareil cas, le présent Accord cessera de produire ses effets.

(a) En ce qui concerne l'impôt retenu à la source, à l'égard des revenus perçus à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la remise de la notification de dénonciation;

(b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux revenus exigibles pour toute année d'imposition à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Accord

Fait, en double exemplaire, à Skopje le 25 janvier 2001, en langues anglaise, finlandaise et macédonienne les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement finlandais :

KIMMO SASI

Pour le Gouvernement macédonien :

NIKOLA GRUEVSKI

